השוחט פרק שני חולין לג.

מי מצטרף רשמן לשני. הואיל וגם הוא לטהר נשמט לו לג ופשיט התם[ה] הם מצטרף סימן רשמן לסימן שני להתיר שאר העובר בשילה לג יצטרף עמו לטהר חותו מבר מידי נבלה. ולענין ניקוו בני מעייס נמי תפשוט דמצטרף דלא מהני חילוק לפסול בשחיטה הואיל וכשימנין

מי א[מצטרף סימן ראשון לסימן שני לטהרה מידי נבלה או לא עד כאן לא איבעיא לן אלא לטהרה מידי נבלה [ב]אבל באבילה אמורה א"ל רב אחא בר רב לרבינא דלמא לעולם לא הדר ביה ור' זירא לדברין דרבא קאמר והיה לא סבירא ליה אמר רב אחא בר יעקב [ג]שמע מינה מדר' שמעון בן לקיש מזמנין ישראל על בני מעיים [ד]ואין מזמנין עובדי כוכבים על בני מעיים מאי מעמא ישראל דבשחיטה תליא מילתא כיון דאיכא שחיטה מעלייתא אישתרי להו עובדי כוכבים דבנחירה סגי להו ובמיתה תליא מילתא הני כאבר מן החי דמו אמר רב פפא הוה יתיבנא קמיה דרב אחא בר יעקב ובעי דאימא ליה מי איכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור ולא אמרי ליה דאימא הא מעמא קאמר תניא דלא כרב אחא בר יעקב [ה]הרוצה לאכול מבהמה קודם שתצא נפשה חותך כזית בשר מבית השחיטה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה חותך ואוכלו אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו מסייע ליה לרב אידי בר אבין [ו]דאמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר אשיאן הרוצה שיבריא חותך כזית בשר מבית שחיטתה של בהמה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו:

מתני' [ז]השוחט בהמה חיה ועוף ולא יצא מהן דם כשרים ונאכלין בידים מסואבות לפי שלא הוכשרו בדם [ח]ר' שמעון אומר הוכשרו בשחיטה: **גמ'** טעמא דלא יצא מהן דם הא יצא מהן דם אין נאכלים בידים מסואבות אמאי [ט]ידים שניות הן [י]ואין שני עושה שלישי בחולין וממאי דבחולין עסקינן דקתני חיה דאילו קדשים [יא]חיה בקדשים מי איכא ותו אי בקדשים כי לא יצא מהן דם כשרה [יב]הוא עצמו לדם הוא צריך ותו אי בקדשים כי יצא מהן דם מי מכשיר [יג]והאמר ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מנין [יד]לדם קדשים שאינו מכשיר שנאמר [טו]על הארץ תשפכנו כמים דם שנשפך כמים מכשיר שאינו נשפך כמים אינו מכשיר ותו אי בקדשים כי לא יצא מהם דם לא מתכשרי ליתכשרי בחיבת הקדש [טז]דקיי"ל [יז]חיבת הקדש מכשרתן א"ר נחמן אמר רבה בר אבוה הכא בחולין שלקחן בכסף מעשר עסקינן ודלא כר"מ דתנן כל

מולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה. הא דלא תלכך הדמה קמיימא כגון דמלליה בי עמאי כדלמר בפרק כל הכשר (לקמן דף קיג.) מי נמי מקום לחיירי בכשר בית השחיטה ולא הולרך להזכיר ולקדירה חיירי מי נמי מיירי לגלי לף ע"ג דלגלי לה בעי מלימה שאני הכא שנתמך קודם שתלא שנפשה מניח השחיטה ועדיף מניפשה לתפמיק כפ' כילד צולין (פסחים דף עד:):

אחד עובד בוכבים ואחד ישראל מותרין בו. משמע דטעמא משום דליכא מידי לישראל שרי ולעובד כוכבים אסור ומימה דבפרק מרבע מימות (סנהדרין דף נט.) פריך והא ליכא יפת תואר ומשני שאני עובדי כוכבים דלגלי בני כיבוש הימו וה"ג [יח]שאני עובדי כוכבים דלגלו בני שחיטה הימו דלמר לעיל ואין להקשות מהא דלמר פרק ד' מיתות (שם דף מז:) עובד כוכבים שנתגייר מייב וכן העוסק בתורה דבדבר שהוא מלוה לישראל לעשות לו שייך לומיר מי ליכא מידי לישראל שרי וכו' ופ"ג דלמר לפילו שנתנה חייב מכל מקום לו דמי הואיל ויש מלות שביתה לישראל כמו בשבת ופ"ג דבן נח נהרג על העובדיה כדלמר התם ויש"ל שיש נהרג נהי דפטור מ"מ לו שרי וה"ת דבפרק גיד הנשה (לקמן דף קו.) דפליגי תם נוהג תבר מן התי בטמא ומתרין מתלוקת ישראל תבל בבני נח דבני נח הכל מוהרין על [יט] הטמא בטהורין בשלמא לרבנן דלמרי לעיל"ג דלין ישראל מוזהר על תבר מן התי משום טמא ולא משמתת לישראל שרי ולעובד כוכבים אסור בהמה טהורה שחיטתה של בהמה ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו:

מתני' [כ]השוחט בהמה חיה ועוף ולא יצא מהן דם כשרים ונאכלין בידים מסואבות לפי שלא הוכשרו בדם [כא]ר' שמעון אומר הוכשרו בשחיטה: **גמ'** טעמא דלא יצא מהן דם הא יצא מהן דם אין נאכלים בידים מסואבות אמאי [כב]ידים שניות הן [כג]ואין שני עושה שלישי בחולין וממאי דבחולין עסקינן דקתני חיה דאילו קדשים [כד]חיה בקדשים מי איכא ותו אי בקדשים כי לא יצא מהן דם כשרה [כה]הוא עצמו לדם הוא צריך ותו אי בקדשים כי יצא מהן דם מי מכשיר [כו]והאמר ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מנין [כז]לדם קדשים שאינו מכשיר שנאמר [כח]על הארץ תשפכנו כמים דם שנשפך כמים מכשיר שאינו נשפך כמים אינו מכשיר ותו אי בקדשים כי לא יצא מהם דם לא מתכשרי ליתכשרי בחיבת הקדש [כט]דקיי"ל [ל]חיבת הקדש מכשרתן א"ר נחמן אמר רבה בר אבוה הכא בחולין שלקחן בכסף מעשר עסקינן ודלא כר"מ דתנן כל

כמים מכשיר כו' ובפרק כסוי הדם (לקמן דף פו.) מתרינן דלא מתרינן בהמה בגלל מיה לכסוי מקום דכתיב על הארץ תשפכנו כמים מה מיה לא בעי כסוי לף הלי נמי לא בעי כסוי תלמא דלא מיה ועוף דכתיב כסוי לא הוי בגלל תשפכנו כמים ים לומר דכל דם הנשפך על הארץ שתן מקבלים אותו בכלי כגון דם תיה ועוף הוקשה למים בעניו הכשר כיון דנשפך על הארץ

כסוי גלי למתמא דם תיה ועוף בעי כסוי תבל מכל מקום הוקש למים בעניו הכשר כיון דנשפך על הארץ:

ונאכלין בידים מסואבות. לגלי מיירי דלא בעי הדמה לי נמי לקדירה והולמו כמי פירות: **דם** שאינו נשפך כמים אינו מכשיר. הקשה הר"ר יעקב מולולייט"ם דנפרק כל שעה (פסחים דף כב.) פריך והרי דם דכתב רחמנא וכל נפש מכס לא תאכלו דם ומנן הלי ולהו מתערבין בהמה ויולאין לנחל קדרון ומכרים לגגנין לזבל ומשני תמר קרא על הארץ תשפכנו כמים מה מיס מותרין בהנאה אף דם מותר בהנאה והשתא היכי דייקי הנאה מהאי קרא לדם קדשים הא לא מיתקש למים ים לומר דמכל מקום כיון דדם חולין שרי בהנאה אם כן תלכה לכתיב גבי דם הוא תלכה ממש. [וע"ע תוספות פסחים דף כב. ד"ה מה]:

ולמלמ

עג א מרי פ"ב מהלי תלוה הטוען:

עד ב מרי פ"ו מהלי שחיטה הל"ב שתג עשין קג טוש"ע יו"ד סי כו סעיף ב (שתג שם טוש"ע יו"ד סי כו ועיין בטור):

עה ג עיי' במרי פ"ט מהלי שבתג בזה הל"ח ובהג"ה וש"ר כטור יו"ד סי כו:

עו ד מרי פ"ח מהלי שחיטה הל"ב טוש"ע יו"ד סי כו ועיין בטור:

עז ה מרי פ"ד מהלי מאכלות אסורות הל"ב שתג שם טוש"ע יו"ד סי כה סעיף בב:

עח ו מרי פ"ח מהלי תלוה הטוען הל"ב:

עט ז מרי שם פרק יא הלכה כ:

פ ח מרי פ"ו מהלי טומאת אוכלין הל"ו (וסי"ל מהלכות אסורי המוקדשין הלכה לו וש"ם):

פא ט מרי פ"ו מהלי טומאת אוכלין הל"ו ופ"ב מהלי תלוה הטוען הל"ב:

רבינו גרשום

לעולם לא הדר ביה ליזכלומר לא אמר דמותר כלומר והא אמר טעמא זו דבעי למיהדר: אמר רב אחא בר יעקב שמע מינה מדר' שמעון בן לקיש מזמנין כו'. כלומר לריש לקיש דסבירא ליה שחט את הקנה ואח"כ ניקבה הריאה כשרה דאמרינן כמו דמנחא בדיקולא דמיא הכא נמי כיון שהחט הסימנין אמרינן בני מעיין שתולין (בקנה אמרינן) [בושט] כמה דמנחא בדיקולא דמיא: אין מזמנין עובד כוכבים עליהן ב) מחיים דלא גמר בהו מיתה וכאבר מן החי דמי ולהן אסור אבר מן החי אבל לישראל דבשחיטה תליא מילתא לית לן בה: תניא דלא כרב אחא בר יעקב. כלומר דחזינן דמזמנין עובד כוכבים אפי' (מחיים) [אבני מעיים]: הרוצה שיבריא. כלומר לשון ברייא דאוכל מבית טבילתה קודם שתצא נפשה שטוב לאכול לכל אדם: אין נאכלין בידים מסואבות. זה שלא נטל ידיו: ידים שניות הן ואין שני כו'. כלומר מאי קרינן ידים שניות שהנוף טהור וידים חשובות טמאות אי ננע בשרץ כל הנוף טמא אלא איזהו שנופו טהור וידיו טמאות שנגע באוכלין שמאין שהאוכל ראשון וידיו שניות ואין שני עושה שלישי בחולין: הכא בחולין שלקחן בכסף מעשר כו' אי מה חולין אמרינן הא יצא מהם דאין נאכלין בידים מסואבות בחולין שלקחן בכסף ודלא כר' מאיר כו' דהא

ב) נשון זה אין לי הבנה כלל ובגלה ל"ל כלומר לף אמר דיש נוהגות בתי חיות דוחלי ז' דמוהר והם דשלטי שלגה כ) נראיה דר' זירא אמר. ג) נראה ל"ל דהני תמי שנתנבלו מחיים דעדיין לף נמר בהי מיתה וכו'.

ה) [עיין תוס' לקמן קנ. ד"ה לגלי לגלי]. ו) לקמן קמה:, ז) [לקמן עד:], ח) ג"ז שם, ד) [לקמן עד:], ט) [לעיל כט:], י) פסחים כב: [עה. כ. לקמן לט:], יא) [לקמן סט:], יב) [ויקרא יט:], יג) [יומא עה.].

תורה אור השלם

1. רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: דברים יב טז

גליון הש"ס

גמ' חיה בקדשים מי איכא. עיין יומא סד ע"ב תד"ה למימרו:

מוסף רש"י

מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני. גרסינן, והכי מיבעי ליה סימן רשמן בשבחטה בעוד אב זה בשוחה היה בא להתיר לף בשלמה ומשילה אין המיחת סימן שני בא על אב זה לגלי לטהרו מידי נבלה כדלמרן ותכ"ת מגב עדפה שחוטה. מי מצטרף סימן רשמן שבא לו לטהר ולהתיר, שם זה שחוט בא לגלי לטהר. להטעילו מיהא לטהר לטולל ומשיכה שרץ בכך (לקמן סט.). ומולחו יפה יפה. יותר מבשר אחר, מפני שלא הספיק דמו ללאת וכשמולחו מגלע בשוחה. לפי שבשהמה מולילה בשאר היא שמתמת ומילת דמה יפה (לקמן קכא.). וממתין לה עד שתצא נפשה. כדאמרי לקמן מיחות (סנהדרין דף סג.) מנין שאסור לאכול מן בהמה קודם שתלא נפשה ת"ל מן בהמה קודם שתלא נפשה שנאמר לא תאכלו על הדם, ומשמתת דרבנן בעלמא היא (לקמן שם). אחד עובד כוכבים וישראל. לטולל ומוהר לישראל אוהר אף לעובד"ם לגיל מידי דלישראל שרי ולעובד"ם אסור (שם). מסייע ליה לרב אידי. מה לקמני שאף הסב"ם מותר בי (שם). הרוצה שיבריא. בשר זה טוב לגרופה (שם). הוא עצמו לדם הוא צריך. כל עלמה ועיקרה על שחיטת קדשים לדם היא צריכה (לעיל כח.). דם שנשפך כמים. דם מולין שאין תשן לקבל בכלי, מכשיר. לשיטתם לעמים, אבל דם קדשים מתקבל בכלי וצריך ממנו לזמנה ואינו נשפך לשיטה כמים אינו מכשיר. לגלי לשיטתם לעמים (פסחים סד.).

שיטה מקובצת

א) ע"כ לא איבעיא לי אלא לטהרה: ב) דהויא כמי שהרציאוה מן הבהמה: ג) ולא אמרן בפיחה תליא להו מלתא: ד) דם הנשפך כמים הוי כמים ומכשיר הס"ד: ה) והכא נמי נימא שאני עובדי כוכבים דלאו: ו) על השמאים בטהורים בשלמא התם לרבנן אע"ג, ז) כיון דשם אבר מן החי אסור לישראל: ח) ר"ש איסור אבר מן החי דידהו משום דבעיא שחיטה ואע"ג:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com